

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 745

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 octombrie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
398. — Lege pentru ratificarea Acordului de comerț liber dintre România și Bosnia și Herțegovina, semnat la Sarajevo la 8 aprilie 2003	1	Decizia nr. 338 din 16 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) lit. b) și c) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării 9–11
Acord de comerț liber între România și Bosnia și Herțegovina	2–8	Decizia nr. 389 din 16 octombrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17, 18 și 20 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată și modificată prin Legea nr. 323/2001, cu modificările și completările ulterioare 12–15
600. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de comerț liber dintre România și Bosnia și Herțegovina, semnat la Sarajevo la 8 aprilie 2003	9	★ Rectificări..... 16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Acordului de comerț liber dintre România și Bosnia și Herțegovina, semnat la Sarajevo la 8 aprilie 2003

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul de comerț liber dintre România și Bosnia și Herțegovina, semnat la Sarajevo la 8 aprilie 2003.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 4 septembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 septembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 7 octombrie 2003.
Nr. 398.

A C O R D
de comerț liber între România și Bosnia și Herțegovina

PREAMBUL

România și Bosnia și Herțegovina, denumite în cele ce urmează *părți*,
reafirmând angajamentul lor pentru o democrație bazată pe respectarea regulilor de drept, drepturilor omului și libertăților fundamentale,
reamintind intenția lor de a participa activ la procesul de integrare economică în Europa ca o dimensiune importantă a stabilității pe continentul european și exprimându-și disponibilitatea de a coopera pentru a găsi căi și mijloace de întărire a acestui proces,
reafirmând angajamentul lor față de principiile economiei de piață care constituie baza relațiilor lor,
convinse că acest acord va crea un nou climat pentru relațiile economice dintre părți și pentru dezvoltarea comerțului și investițiilor,
hotărâte în acest scop să elimine progresiv obstacolele din calea unei părți substanțiale a întregului lor comerț reciproc, în conformitate cu prevederile Acordului general pentru tarife și comerț (denumit în cele ce urmează *GATT 1994*) și ale Acordului privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului (denumită în cele ce urmează *OMC*), având în vedere că aderarea la OMC este o prioritate pentru Bosnia și Herțegovina,
considerând că nici o prevedere a acestui acord nu poate fi interpretată ca exceptând părțile de la obligațiile lor decurgând din alte acorduri internaționale, îndeosebi GATT 1994 și Acordul privind constituirea OMC,
ferm convinse că acest acord va accelera intensificarea relațiilor comerciale reciproc avantajoase dintre părți și va contribui la procesul de integrare în Europa,
au decis după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Obiective

1. Părțile vor stabili gradual, în cadrul unei perioade de tranziție care se va încheia la data de 1 ianuarie 2005, o zonă de comerț liber privind o parte substanțială a întregului lor comerț reciproc, potrivit prevederilor acestui acord și în conformitate cu art. XXIV din GATT 1994 și cu Acordul privind constituirea OMC.

2. Obiectivele acestui acord sunt:

a) de a promova, prin extinderea comerțului, dezvoltarea armonioasă a relațiilor economice dintre părți și, prin aceasta, intensificarea dezvoltării activității economice, îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă și stabilitate financiară;

b) de a asigura condiții corecte de concurență în comerțul dintre părți;

c) de a contribui, prin înlăturarea barierelor din calea comerțului, la dezvoltarea armonioasă și extinderea comerțului mondial;

d) de a întări cooperarea dintre părți.

CAPITOLUL I

Produse industriale

ARTICOLUL 2

Domeniul de aplicare

1. Prevederile acestui capitol se vor aplica produselor industriale originare în cele două părți.

2. În scopul acestui acord, termenul *produse industriale* înseamnă produsele cuprinse în cap. 25—97 din Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, cu excepția produselor cuprinse în anexa I la prezentul acord.

ARTICOLUL 3

Taxa de bază

1. Pentru fiecare produs, taxa vamală de bază la care urmează să se aplice reducerile succesive stabilite în acest acord va fi taxa la nivelul națiunii celei mai favorizate, în vigoare la data intrării în vigoare a acestui acord.

2. Dacă, după intrarea în vigoare a acestui acord, orice reducere tarifară este aplicată pe o bază *erga omnes*, în special reduceri rezultând din negocieri tarifare în cadrul OMC, asemenea taxe vamale reduse vor înlocui taxele vamale de bază la care se face referire în paragraful 1 al acestui articol, începând cu data de la care sunt aplicate aceste reduceri.

Dacă o reducere de taxe este rezultată dintr-o suspendare a taxelor pe o anumită perioadă aceste taxe reduse vor înlocui taxele de bază numai pe perioada acestei suspendări.

3. Taxele reduse, calculate conform paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol, vor fi aplicate cu rotunjire la prima zecimală.

4. Părțile își vor comunica reciproc taxele vamale de bază respective.

ARTICOLUL 4

Taxe vamale de import, taxe cu efect echivalent și taxe de import de natură fiscală

1. Nici o nouă taxă vamală de import, taxă cu efect echivalent taxelor vamale de import și taxă de import de natură fiscală nu vor fi introduse în comerțul dintre părți începând cu data intrării în vigoare a acestui acord.

2. Părțile își vor acorda, pe o bază reciprocă, tratamentul de import cel mai favorabil pe care îl acordă furnizorilor din țări cu care aplică acorduri de comerț liber.

3. Taxele vamale de import aplicate în România pentru produsele industriale originare din Bosnia și Herțegovina vor fi eliminate de la data intrării în vigoare a acestui acord.

4. Taxele vamale de import, taxele cu efect echivalent și taxele de import de natură fiscală, aplicate în Bosnia și Herțegovina la data intrării în vigoare a acestui acord, pentru produse industriale originare din România, vor fi reduse progresiv, în conformitate cu următorul calendar, cu excepția produselor cuprinse în anexa II la acest acord:

— la data intrării în vigoare a acestui acord: la 50% din valoarea lor;

— la 1 ianuarie 2004: la 40% din valoarea lor;

— la 1 ianuarie 2005: taxele rămase vor fi eliminate.

5. Taxele vamale de import, taxele cu efect echivalent și taxele de import de natură fiscală, aplicate în Bosnia și Herțegovina la data intrării în vigoare a acestui acord, pentru produse industriale originare din România, cuprinse în anexa II la prezentul acord, vor fi reduse progresiv în conformitate cu următorul calendar:

— la data intrării în vigoare a acestui acord: la 40% din valoarea lor;

— la 1 ianuarie 2004: taxele rămase vor fi eliminate.

ARTICOLUL 5

Taxe vamale de export, taxe cu efect echivalent și taxe de export de natură fiscală

1. Nici o nouă taxă vamală de export, taxă cu efect echivalent și taxă de export de natură fiscală nu vor fi introduse în comerțul dintre părți începând cu data intrării în vigoare a acestui acord.

2. Părțile vor elimina, de la data intrării în vigoare a acestui acord, toate taxele vamale de export, taxele cu efect echivalent și taxele de export de natură fiscală.

ARTICOLUL 6

Restricții cantitative la import și export și măsuri cu efect echivalent

1. Nici o nouă restricție cantitativă la import și export sau măsură cu efect echivalent nu va fi introdusă în comerțul dintre părți de la data intrării în vigoare a acestui acord.

2. Toate restricțiile cantitative la import și export și măsurile cu efect echivalent vor fi eliminate la data intrării în vigoare a acestui acord.

ARTICOLUL 7

Bariere tehnice în calea comerțului

1. Drepturile și obligațiile părților referitoare la reglementările cu caracter tehnic sau standarde și măsurile conexe vor fi guvernate de Acordul privind obstacolele tehnice în calea comerțului din cadrul OMC.

2. Părțile vor coopera și vor face schimb de informații în domeniul evaluării conformității, standardizării, metrologiei și acreditării, cu scopul de a reduce și a elimina barierele tehnice în calea comerțului.

3. Fiecare parte, la cererea celeilalte părți, va furniza informații asupra unor cazuri specifice de norme tehnice, standarde și alte măsuri legate de acestea.

4. În scopul reducerii și eliminării barierelor tehnice și când condițiile practice sunt îndeplinite, autoritățile competente ale părților vor încheia acorduri privind recunoașterea reciprocă a rezultatelor la teste, a certificatelor de conformitate și a altor documente legate direct sau indirect de

evaluarea conformității produselor care fac obiectul comerțului dintre părți.

CAPITOLUL II

Produse agricole

ARTICOLUL 8

Domeniul de aplicare

1. Prevederile acestui capitol se vor aplica produselor agricole originare în cele două părți.

2. În scopul acestui acord, termenul *produse agricole* înseamnă produsele cuprinse în cap. 1—24 din Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, inclusiv produsele cuprinse în anexa I la acest acord.

ARTICOLUL 9

Taxa de bază

1. Pentru fiecare produs, taxa vamală de bază la care urmează să se aplice reducerile succesive stabilite în acest acord va fi taxa la nivelul națiunii celei mai favorizate, în vigoare la data intrării în vigoare a acestui acord.

2. Dacă, după intrarea în vigoare a acestui acord, orice reducere tarifară este aplicată pe o bază *erga omnes*, în special reduceri rezultând din negocieri tarifare în cadrul OMC, asemenea taxe vamale reduse vor înlocui taxele vamale de bază la care se face referire în paragraful 1 al acestui articol, începând cu data de la care sunt aplicate aceste reduceri.

Dacă o reducere de taxe este rezultată dintr-o suspendare a taxelor pe o anumită perioadă, aceste taxe reduse vor înlocui taxele de bază numai pe perioada acestei suspendări.

3. Taxele reduse, calculate conform paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol, vor fi aplicate cu rotunjire la prima zecimală.

4. Părțile își vor comunica reciproc taxele vamale de bază respective.

ARTICOLUL 10

Schimbul de concesi

1. Părțile își vor acorda reciproc concesiile cuprinse în anexa III la acest acord, în conformitate cu prevederile acestui capitol și cu cele cuprinse în cea anexă.

2. Luând în considerare:

— rolul agriculturii în economiile lor;

— dezvoltarea comerțului cu produse agricole dintre părți;

— sensibilitatea deosebită a produselor agricole;

— regulile politicilor lor agricole;

— rezultatele negocierilor multilaterale din cadrul OMC, părțile vor examina posibilitatea de a-și acorda reciproc noi concesi.

ARTICOLUL 11

Taxe vamale de export, taxe cu efect echivalent și taxe de export de natură fiscală

1. Nici o nouă taxă vamală de export, taxă cu efect echivalent și taxă de export de natură fiscală nu vor fi

introduse în comerțul dintre părți începând cu data intrării în vigoare a acestui acord.

2. Părțile vor elimina, de la data intrării în vigoare a acestui acord, toate taxele vamale de export, taxele cu efect echivalent și taxele de export de natură fiscală.

ARTICOLUL 12

Restricții cantitative la import și export și măsuri cu efect echivalent

1. Nici o nouă restricție cantitativă la import și export sau măsură cu efect echivalent nu va fi introdusă în comerțul dintre părți de la data intrării în vigoare a acestui acord.

2. Toate restricțiile cantitative la import și export și măsurile cu efect echivalent vor fi eliminate la data intrării în vigoare a acestui acord.

ARTICOLUL 13

Politici agricole

1. Fără a prejudicia concesiile acordate în baza art. 10 din acest acord, prevederile acestui capitol nu vor restricționa în nici un fel continuarea politicilor agricole respective ale părților sau aplicarea oricăror măsuri în cadrul acestor politici, inclusiv implementarea prevederilor în materie ale Acordului privind agricultura din cadrul OMC.

2. Părțile își vor notifica reciproc schimbările intervenite în politicile lor agricole sau măsurile aplicate, care pot afecta condițiile comerțului dintre ele cu produse agricole. La cererea unei părți, vor avea loc imediat consultări pentru examinarea situației.

ARTICOLUL 14

Măsuri specifice de salvagardare

Indiferent de alte prevederi ale acestui acord, îndeosebi ale art. 28, dată fiind sensibilitatea deosebită a piețelor agricole, dacă importul de produse originare din una dintre părți, care fac obiectul concesiilor acordate în baza acestui acord, cauzează perturbări serioase pieței celeilalte părți, părțile vor intra imediat în consultări pentru a se găsi o soluție adecvată. Până la o astfel de soluție, partea în cauză poate lua măsurile pe care le consideră necesare, în conformitate cu prevederile GATT 1994 și ale altor acorduri relevante, în materie, din cadrul OMC.

ARTICOLUL 15

Măsuri sanitare și fitosanitare

Părțile vor aplica reglementările lor în domeniile veterinar, sanitar și fitosanitar, în conformitate cu Acordul privind măsurile sanitare și fitosanitare din cadrul OMC.

ARTICOLUL 16

Bariere tehnice în calea comerțului

1. Drepturile și obligațiile părților referitoare la reglementările cu caracter tehnic sau standarde și măsurile conexe vor fi guvernate de Acordul privind obstacolele tehnice în calea comerțului din cadrul OMC.

2. Părțile vor coopera și vor face schimb de informații în domeniul evaluării conformității, standardizării, metrologiei și acreditării, cu scopul de a reduce și a elimina barierele tehnice în calea comerțului.

3. Fiecare parte, la cererea celeilalte părți, va furniza informații asupra unor cazuri specifice de norme tehnice, standarde și alte măsuri legate de acestea.

4. În scopul reducerii și eliminării barierelor tehnice și când condițiile practice sunt îndeplinite, autoritățile competente ale părților vor încheia acorduri privind recunoașterea reciprocă a rezultatelor la teste, a certificatelor de conformitate și a altor documente legate direct sau indirect de evaluarea conformității produselor care fac obiectul comerțului dintre părți.

CAPITOLUL III

Prevederi generale

ARTICOLUL 17

Reguli de origine și cooperare în domeniul administrației vamale

1. Părțile au convenit să aplice în comerțul reciproc regulile de origine preferențiale, armonizate la nivel european, bazate pe cumul bilateral, inclusiv toate amendamentele existente sau viitoare. În cazul în care regulile de origine europene vor fi amendate, Comitetul mixt va lua decizia de a le amenda corespunzător.

2. Protocolul 1 la acest acord (denumit în cele ce urmează *Protocolul 1*) stabilește regulile de origine și metodele aferente de cooperare administrativă.

3. Părțile vor lua măsuri adecvate, inclusiv efectuarea de examinări periodice în cadrul Comitetului mixt și aranjamente pentru cooperarea administrativă, pentru a se asigura ca prevederile Protocolului 1 și ale art. 3—8, 9—13, 18, 28 și 30 ale acestui acord să fie aplicate efectiv și în mod armonios, pentru a se reduce cât mai mult posibil formalitățile impuse comerțului și pentru a se ajunge la soluții reciproce satisfăcătoare la toate dificultățile care apar din punerea în aplicare a acestor prevederi.

ARTICOLUL 18

Taxarea internă

1. Părțile se vor abține de la orice măsură sau practică de natură fiscală internă care să instituie, direct sau indirect, o discriminare între produsele originare din cele două părți.

2. Exportatorii din cele două părți nu pot beneficia de rambursarea impozitării interne care să depășească suma impozitării indirecte aplicabile produselor exportate pe teritoriul uneia dintre părți.

ARTICOLUL 19

Excepții generale

Acest acord nu va exclude aplicarea de interdicții sau restricții la import, export ori asupra mărfurilor în tranzit, justificate din motive de: moralitate publică, politică sau securitate publică; protecția sănătății și vieții oamenilor, animalelor sau plantelor; protecția patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică; protecția proprietății intelectuale; reglementări privind aurul și argintul sau protecția mediului ori conservarea resurselor naturale epuizabile, dacă asemenea măsuri sunt aplicate efectiv în legătură cu restricții asupra producției sau consumului intern. Asemenea interdicții sau restricții nu vor constitui

totuși un mijloc de discriminare arbitrară sau o restricție deghizată în comerțul dintre părți.

ARTICOLUL 20

Excepții de securitate

Nici o prevedere din acest acord nu va împiedica o parte să ia orice măsură pe care o consideră necesară:

- a) pentru a preveni dezvăluirea de informații contrare intereselor sale esențiale de securitate;
- b) pentru protecția intereselor sale esențiale de securitate sau pentru îndeplinirea obligațiilor internaționale ori a politicilor naționale:
 - (i) privind traficul de arme, muniție și mijloace de război, cu condiția ca asemenea măsuri să nu prejudicieze condițiile de concurență în privința produselor care nu sunt destinate unor scopuri militare specifice și traficul cu alte mărfuri, materiale sau servicii, care se efectuează direct și indirect, în scopul aprovizionării unui complex militar; sau
 - (ii) privind neproliferarea armelor biologice și chimice, armelor nucleare sau a altor dispozitive explozive nucleare; sau
 - (iii) luate în timp de război sau alte tensiuni internaționale serioase.

ARTICOLUL 21

Monopolurile de stat

1. Părțile vor ajusta progresiv orice monopol de stat cu caracter comercial, astfel încât să se asigure că, până la sfârșitul perioadei de tranziție specificate în art. 1 din acest acord, nici o discriminare privind condițiile în care mărfurile sunt procurate și comercializate să nu existe între naționaliile părților. Părțile se vor informa reciproc asupra măsurilor adoptate pentru aplicarea acestui obiectiv.

2. Prevederile acestui articol se vor aplica oricărui organism prin care autoritățile competente ale părților, de drept sau de fapt, direct ori indirect, supraveghează, determină sau influențează în mod apreciabil importurile ori exporturile dintre părți. Aceste prevederi se vor aplica în mod asemănător monopolurilor delegate de stat altor entități.

ARTICOLUL 22

Plățile

1. Plățile în valută convertibilă, efectuate în legătură cu comerțul cu mărfuri dintre părți, și transferul unor asemenea plăți spre teritoriul părții în care creditorul este rezident vor fi libere de orice restricție.

2. Părțile se vor abține de la orice restricții de schimb valutar sau administrative la acordarea, rambursarea sau acceptarea de credite comerciale pe termen scurt și mediu, la care participă un rezident al unei părți.

3. Indiferent de prevederile paragrafului 2 al acestui articol, orice măsuri privind plățile curente în legătură cu circulația mărfurilor vor fi în conformitate cu condițiile prevăzute de art. VIII din Acordul privind Fondul Monetar Internațional.

ARTICOLUL 23

Reguli de concurență privind întreprinzătorii

1. Sunt considerate incompatibile cu funcționarea corectă a acestui acord, în măsura în care pot afecta comerțul dintre părți, următoarele:

a) orice înțelegeri între întreprinzători, hotărâre a asociațiilor de întreprinzători și practici concertate între întreprinzători, care au ca obiect sau efect împiedicarea, restricționarea sau distorsionarea concurenței;

b) abuzul, de către unul sau mai mulți întreprinzători, de o poziție dominantă pe teritoriul părților, luat în întregime sau într-o parte substanțială a acestuia.

2. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol se vor aplica activităților tuturor întreprinzătorilor, inclusiv celor care își desfășoară activitatea în sectorul public și celor cărora părțile le acordă drepturi speciale sau exclusive.

Întreprinzătorii abilitați cu efectuarea de servicii de interes economic general sau având caracter de monopol generator de venituri se vor supune prevederilor paragrafului 1 al acestui articol, dacă aplicarea acestora nu împiedică, de drept sau de fapt, îndeplinirea anumitor sarcini publice ce le-au fost încredințate.

3. În ceea ce privește produsele agricole, prevederile paragrafului 1 a) al acestui articol nu se vor aplica acelor acorduri, decizii sau practici care sunt parte integrantă a unei organizări de piață națională.

4. Dacă o parte consideră că o anumită practică este incompatibilă cu prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol și dacă o asemenea practică cauzează ori amenință să cauzeze un prejudiciu serios intereselor acelei părți sau pagube materiale industriei sale naționale, ea poate adopta măsuri adecvate în condițiile și în conformitate cu procedura menționată la art. 32 din acest acord.

ARTICOLUL 24

Ajutorul de stat

1. Orice ajutor acordat de o parte sau din resurse ale statului, indiferent de forma lui, care distorsionează sau amenință să distorsioneze concurența prin favorizarea anumitor întreprinzători sau producția anumitor bunuri, în măsura în care poate afecta comerțul dintre părți, va fi incompatibil cu funcționarea corespunzătoare a acestui acord.

2. În cazul produselor agricole, prevederile paragrafului 1 al acestui articol se vor aplica în conformitate cu acordurile relevante din cadrul OMC.

3. Comitetul mixt va adopta, într-o perioadă de 3 ani de la intrarea în vigoare a acestui acord, criteriile pe baza cărora vor fi evaluate practicile contrare paragrafului 1 al acestui articol, precum și regulile pentru aplicarea lor.

4. Părțile vor asigura transparența în domeniul ajutorului de stat, între altele, prin raportarea anuală la Comitetul mixt a sumei totale și repartizării ajutorului de stat și prin furnizarea celeilalte părți, la cererea acesteia, de informații despre programe de ajutor și despre anumite cazuri individuale specifice de ajutor de stat.

5. Dacă o parte consideră că o anumită practică, inclusiv în agricultură:

— este incompatibilă cu condițiile din paragraful 1 al acestui articol și nu este în concordanță cu regulile de

implementare la care se face referire în paragraful 3 al acestui articol; și

— în absența unei reguli la care se face referire în paragraful 3 al acestui articol, o astfel de practică cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu serios intereselor acelei părți sau prejudicii materiale industriei sale naționale ori agriculturii,

aceasta poate lua măsurile adecvate în condițiile și în conformitate cu prevederile menționate în art. 32 din acest acord.

6. Astfel de măsuri adecvate pot fi luate numai în conformitate cu procedurile și condițiile menționate în GATT 1994, OMC și în alte instrumente relevante negociate sub auspiciile acestora, care sunt aplicabile între părțile în cauză.

ARTICOLUL 25

Achiziții publice

1. Părțile consideră liberalizarea piețelor lor de achiziții publice ca un obiectiv al acestui acord.

2. Părțile vor ajusta progresiv reglementările, condițiile și practicile lor privind achizițiile publice, pentru a acorda furnizorilor din cealaltă parte acces la procedurile de atribuire a contractelor pe piețele lor de achiziții publice.

3. Comitetul mixt va examina evoluțiile legate de realizarea obiectivelor acestui articol și poate recomanda modalități practice de aplicare a prevederilor paragrafului 2 al acestui articol, astfel încât să asigure accesul liber, transparența și o deschidere reciprocă a piețelor de achiziții publice ale părților.

ARTICOLUL 26

Protecția proprietății intelectuale

1. Părțile vor acorda și vor asigura protecția adecvată și efectivă a drepturilor de proprietate intelectuală, pe o bază nediscriminatorie, incluzând măsuri de acordare și aplicare a acestor drepturi. Protecția va fi îmbunătățită la un nivel corespunzător standardelor principale din acordurile multilaterale care sunt specificate în anexa IV la acest acord.

2. În sensul prezentului acord, *protecția proprietății intelectuale* include, în special, protecția drepturilor de autor și a drepturilor conexe, inclusiv baze de date și programe de computer, mărci comerciale pentru bunuri și servicii, indicații geografice, brevete, desenele industriale, noile varietăți de plante, topografiile circuitelor integrate, precum și informațiile nefăcute publice privind know-how.

3. Părțile vor coopera în probleme de proprietate intelectuală. Ele vor ține, la cererea oricărei părți, consultări la nivel de experți în aceste probleme, în special cu privire la activități legate de convenții internaționale existente sau viitoare de armonizare, administrare și aplicare a proprietății intelectuale și la activități în acest domeniu în organizații internaționale, cum ar fi Organizația Mondială a Comerțului și Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale, precum și la relațiile părților cu terțe țări în probleme de proprietate intelectuală.

4. Implementarea acestui articol va fi evaluată cu regularitate de către părți. Ca urmare a unor dificultăți comerciale în legătură cu drepturile de proprietate intelectuală,

inclusiv proprietatea industrială, oricare dintre părți poate solicita consultări urgente în vederea găsirii unei soluții reciproc acceptabile.

ARTICOLUL 27

Dumping

Dacă o parte constată că se practică dumping, în sensul art. VI din GATT 1994, în relațiile comerciale guvernate de acest acord, acea parte poate lua măsurile adecvate față de această practică, în conformitate cu Acordul OMC privind punerea în aplicare a articolului VI al GATT 1994, în condițiile și în conformitate cu procedura stabilită în art. 32 din acest acord.

ARTICOLUL 28

Măsuri generale de salvagardare

În cazul în care un produs este importat în cantități atât de mari și în astfel de condiții încât produce sau amenință cu producerea:

a) unui prejudiciu serios producătorilor interni de produse similare sau direct concurente pe teritoriul părții importatoare; sau

b) unor perturbări serioase în orice sector al economiei sau dificultăți care ar putea produce deteriorări serioase în situația economică a regiunii, partea în cauză poate lua măsuri adecvate în condițiile și în conformitate cu Acordul OMC privind salvagardarea și cu procedura stabilită în art. 32 din acest acord.

ARTICOLUL 29

Ajustare structurală

1. Măsuri excepționale de durată limitată, care derogă de la prevederile art. 4 din acest acord, pot fi luate în cazul produselor industriale de oricare dintre părți, sub forma unor taxe vamale majorate.

2. Aceste măsuri pot viza numai industriile noi sau anumite sectoare supuse restructurării ori confruntate cu dificultăți serioase, îndeosebi acolo unde aceste dificultăți produc probleme sociale importante.

3. Taxele vamale de import aplicabile de partea în cauză la produsele originare din cealaltă parte, introduse în conformitate cu paragrafele 1 și 2 ale acestui articol, nu pot depăși 25% *ad valorem* și vor menține un element de preferință în cadrul taxelor vamale pentru produsele originare din cealaltă parte. Valoarea totală a importurilor produselor supuse acestor măsuri nu poate depăși 15% din importul total de produse industriale din cealaltă parte, așa cum sunt definite în cap. I din acest acord, pe perioada ultimului an pentru care sunt disponibile date statistice.

4. Aceste măsuri se vor aplica pe o perioadă care să nu depășească perioada de tranziție la care se face referire în paragraful 1 al art. 1 din acest acord.

5. Nici o astfel de măsură nu poate fi introdusă în legătură cu un produs dacă au trecut mai mult de 3 ani de la eliminarea tuturor taxelor vamale și restricțiilor cantitative, a taxelor ori măsurilor cu efect echivalent, referitoare la acel produs.

6. Partea în cauză va informa cealaltă parte despre orice măsuri excepționale pe care intenționează să le ia și, la cererea celeilalte părți, vor avea loc consultări imediate

în cadrul Comitetului mixt privind astfel de măsuri și secțiunile la care ele se aplică, înainte ca ele să fie aplicate. În cazul în care se iau astfel de măsuri, partea în cauză va prezenta Comitetului mixt un calendar pentru eliminarea taxelor vamale introduse în baza acestui articol. Acest calendar va prevedea eşalonarea eliminării acestor taxe în rate anuale egale, începând, cel mai târziu, la 2 ani după introducerea lor. Comitetul mixt poate decide asupra unui calendar diferit.

ARTICOLUL 30

Reexportul și lipsa serioasă

În cazul în care aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din acest acord conduce la:

a) reexport către o țară terță față de care partea exportatoare menține pentru produsul respectiv restricții cantitative la export, taxe de export sau măsuri ori taxe cu efect echivalent; sau

b) o lipsă serioasă sau o amenințare cu aceasta la un produs esențial pentru partea exportatoare și în cazul în care situațiile la care se face referire mai sus provoacă sau este posibil să provoace dificultăți majore pentru partea exportatoare, acea parte poate lua măsuri adecvate în condițiile și în conformitate cu procedurile menționate la art. 32 din acest acord.

ARTICOLUL 31

Îndeplinirea obligațiilor

1. Părțile vor lua orice măsuri necesare îndeplinirii obligațiilor lor decurgând din acest acord. Ele se vor asigura ca obiectivele stabilite prin acest acord să fie atinse.

2. Dacă o parte consideră că cealaltă parte nu a reușit să își îndeplinească o obligație decurgând din acest acord, această parte poate lua măsurile adecvate în condițiile și în concordanță cu prevederile ce decurg din art. 32 din acest acord.

ARTICOLUL 32

Procedura de aplicare a măsurilor de salvagardare

1. Înainte de inițierea procedurii de aplicare a măsurilor de salvagardare stabilite în următoarele paragrafe, părțile se vor strădui să rezolve orice diferențe dintre ele prin consultări directe.

2. În cazul în care, pentru importurile de produse care pot genera situația descrisă în art. 28 din acest acord, o parte introduce proceduri administrative având ca scop obținerea rapidă de informații cu privire la tendințele fluxurilor comerciale, ea va informa cealaltă parte.

3. Fără a prejudicia prevederile paragrafului 7 al acestui articol, partea care are în vedere să recurgă la măsuri de salvagardare va notifica prompt acest lucru celeilalte părți și îi va furniza toate informațiile relevante. Între părți vor avea loc, fără întârziere, consultări în cadrul Comitetului mixt, în vederea găsirii unei soluții reciproc acceptabile.

4. a) În ceea ce privește art. 27, 28 și 30 din acest acord, Comitetul mixt va examina cazul sau situația și poate lua orice decizie necesară pentru a pune capăt dificultăților notificate de partea în cauză. În cazul absenței unei astfel de decizii în decurs de 30 de zile de când problema a fost supusă Comitetului mixt, partea în cauză poate adopta măsurile necesare pentru remedierea situației.

b) În ceea ce privește art. 31 din acest acord, partea în cauză poate lua măsuri adecvate după încheierea consultărilor sau după trecerea unei perioade de 3 luni de la data notificării făcute celeilalte părți.

c) În ceea ce privește art. 23 și 24 din acest acord, partea în cauză va acorda Comitetului mixt toată asistența necesară pentru examinarea situației și, dacă este cazul, pentru eliminarea practicii contestate. Dacă cealaltă parte nu reușește să elimine practica contestată în perioada fixată de Comitetul mixt sau dacă Comitetul mixt nu reușește să ajungă la un acord în termen de 30 de zile lucrătoare de la data la care i-a fost sesizat cazul, partea în cauză poate adopta măsurile adecvate pentru a face față dificultăților care rezultă din practica în discuție.

5. Măsurile de salvagardare luate vor fi notificate imediat celeilalte părți. Ele vor fi limitate în privința ariei de cuprindere și duratei lor la ceea ce este strict necesar pentru a corecta situația care a condus la aplicarea lor și nu vor depăși prejudiciul cauzat de practica sau dificultatea în discuție. Se va acorda prioritate acelor măsuri care să perturbe cel mai puțin funcționarea acestui acord.

6. Măsurile de salvagardare luate vor face obiectul consultărilor periodice în cadrul Comitetului mixt, în vederea atenuării lor cât mai curând posibil sau pentru eliminarea lor atunci când condițiile existente nu mai justifică menținerea lor.

7. Atunci când circumstanțe excepționale necesitănd o acțiune imediată fac imposibilă o examinare prealabilă, partea în cauză poate, în cazul art. 27, 28 și 30 din acest acord, să aplice neîntârziat măsuri provizorii strict necesare pentru remedierea situației. Măsurile luate vor fi notificate fără întârziere și vor avea loc consultări între părți, cât mai curând posibil, în cadrul Comitetului mixt.

ARTICOLUL 33

Dificultăți ale balanței de plăți

1. Părțile se vor strădui să evite impunerea de măsuri restrictive, inclusiv măsuri referitoare la importuri, pe motive de dificultăți ale balanței de plăți.

2. În cazul în care una dintre părți are dificultăți serioase ale balanței de plăți sau este amenințată iminent de asemenea dificultăți, partea în cauză poate, în conformitate cu condițiile stabilite de GATT 1994 și OMC, să adopte măsuri restrictive, inclusiv măsuri vizând importurile, care vor fi de durată limitată și nu vor depăși ceea ce este necesar pentru remedierea situației balanței de plăți. Măsurile vor fi atenuate gradual pe măsură ce se îmbunătățesc condițiile balanței de plăți și vor fi eliminate atunci când condițiile nu vor mai justifica existența lor. Partea în cauză va informa cealaltă parte despre introducerea lor și, atunci când este posibil, despre calendarul eliminării lor.

ARTICOLUL 34

Servicii și investiții

1. Părțile recunosc importanța crescândă a anumitor domenii, cum este cel al serviciilor și investițiilor. În eforturile lor de a dezvolta treptat și de a-și lărgi cooperarea, îndeosebi în contextul integrării europene, ele vor coopera în vederea realizării unei liberalizări treptate și a deschiderii reciproce a piețelor lor pentru investiții și comerțul cu

servicii, luând în considerare prevederile relevante din Acordul general privind comerțul cu servicii (GATS).

2. Părțile vor discuta în Comitetul mixt această cooperare, în vederea dezvoltării și adâncirii relațiilor lor reglementate de acest articol.

ARTICOLUL 35

Clauza evolutivă

În cazul în care o parte consideră că ar fi în interesul economiilor părților să dezvolte și să adâncească relațiile stabilite de acest acord, prin extinderea lor la domenii neacoperite de acesta, va prezenta o cerere motivată celeilalte părți. Comitetul mixt poate să examineze o astfel de cerere și, dacă este cazul, poate face recomandări, îndeosebi în vederea începerii negocierilor.

ARTICOLUL 36

Comitetul mixt

1. Se înființează Comitetul mixt, care va fi alcătuit din reprezentanți ai părților.

2. Aplicarea acestui acord va fi supravegheată și administrată de Comitetul mixt.

3. În scopul aplicării adecvate a acestui acord, părțile vor face schimb de informații și, la cererea unei părți, vor ține consultări în cadrul Comitetului mixt. Comitetul mixt va continua să examineze posibilitatea eliminării în continuare a obstacolelor din calea comerțului dintre părți.

4. Comitetul mixt poate adopta decizii în cazurile expres prevăzute în acest acord. Asupra altor probleme Comitetul mixt poate face recomandări.

ARTICOLUL 37

Procedurile Comitetului mixt

1. Pentru aplicarea adecvată a acestui acord, Comitetul mixt se va întruni ori de câte ori este necesar. Fiecare parte poate cere ca o reuniune să aibă loc.

2. Comitetul mixt va acționa prin consens.

3. Dacă un reprezentant în Comitetul mixt al unei părți la acest acord a acceptat o decizie sub rezerva îndeplinirii cerințelor legale interne, decizia va intra în vigoare, dacă prin aceasta nu este prevăzută o dată mai târzie, la data când este primită notificarea scrisă privind îndeplinirea acestor cerințe.

4. Comitetul mixt poate decide constituirea acelor subcomitete și grupuri de lucru pe care le consideră necesare pentru a-l sprijini să-și îndeplinească sarcinile.

ARTICOLUL 38

Uniuni vamale, zone de comerț liber și comerțul de frontieră

1. Acest acord nu va împiedica menținerea sau înființarea de uniuni vamale, zone de comerț liber sau aranjamente privind comerțul de frontieră, în măsura în care acestea nu afectează negativ regimul comercial dintre părți și, îndeosebi, prevederile privind regulile de origine prevăzute de acest acord.

Pentru România,
Eugen Dijmărescu

2. La cerere, părțile se vor informa reciproc asupra oricăror acorduri care stabilesc uniuni vamale sau zone de comerț liber, încheiate cu alte state.

ARTICOLUL 39

Aplicare teritorială

Acest acord se va aplica teritoriului vamal al fiecărei părți.

ARTICOLUL 40

Anexe și protocoale

1. Anexele și Protocolul 1 la prezentul acord*) fac parte integrantă din acesta.

2. Comitetul mixt poate decide amendarea anexelor și protocoalelor, în conformitate cu legislația națională a părților.

ARTICOLUL 41

Amendamente

Amendamentele la acest acord vor intra în vigoare în conformitate cu procedura prevăzută la art. 42 din acest acord.

ARTICOLUL 42

Intrarea în vigoare

Acest acord va intra în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni care urmează datei la care s-a primit, pe cale diplomatică, ultima notificare scrisă prin care părțile se informează reciproc că procedurile legale interne pentru intrarea în vigoare a acestui acord au fost îndeplinite.

ARTICOLUL 43

Valabilitate și încetarea efectelor

1. Acest acord este încheiat pe o perioadă nelimitată.

2. Fiecare parte îl poate denunța, prin căi diplomatice, printr-o notificare scrisă adresată celeilalte părți. În asemenea situație acordul va înceta să mai producă efecte începând cu prima zi a celei de a șaptea luni de la data la care cealaltă parte a primit notificarea.

3. Părțile sunt de acord ca, în cazul în care una dintre părți aderă la Uniunea Europeană, acordul va înceta să mai producă efecte cu o zi înainte de data aderării la Uniunea Europeană, fără acordarea de compensații celeilalte părți. În acest caz partea care aderă la Uniunea Europeană va informa cealaltă parte despre această aderare într-o perioadă rezonabilă.

Drept care subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător, am semnat prezentul acord.

Semnat la Sarajevo la data de 8 aprilie 2003, în două exemplare originale, fiecare dintre ele în limbile română, bosniacă/croată/sârbă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de diferențe în interpretare textul în limba engleză va prevala.

Pentru Bosnia și Herțegovina,
Mila Gadzic

*) Anexele I—IV și Protocolul 1 la prezentul acord se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 bis abonament, care se poate achiziționa și de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea
Acordului de comerț liber dintre România și Bosnia
și Herțegovina, semnat la Sarajevo la 8 aprilie 2003**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului de comerț liber dintre România și Bosnia și Herțegovina, semnat la Sarajevo la 8 aprilie 2003, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 6 octombrie 2003.
Nr. 600.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A N r. 338

din 16 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) lit. b) și c) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

pe cele ale art. 134 din Constituție, ci, din contră, dă expresie dispozițiilor constituționale, creând cadrul favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 decembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 12.727/2002, **Tribunalul Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) lit. b) și c) din Legea nr. 137/2002**, excepție ridicată de Primăria Municipiului Onești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că autonomia administrației publice locale constă în dreptul autorităților publice locale de a dispune toate măsurile pentru realizarea pe plan local a sarcinilor puterii executive. Pentru organizarea și funcționarea organelor administrației publice locale este necesar ca aceste organe să dispună de venituri proprii constituite din surse realizate pe teritoriul unităților administrativ-teritoriale, mai concret, venituri constituite din impozite și taxe locale. Așa fiind, se apreciază că textul de lege criticat încalcă principiul autonomiei locale

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) lit. b) și c) din Legea nr. 137/2002, excepție ridicată de Primăria Municipiului Onești în Dosarul nr. 12.727/2002 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, susținând că textul de lege criticat nu încalcă prevederile art. 119, ale art. 120 alin. (1), (2) și (3) și nici

prevăzut în art. 119 și în art. 120 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât, prin aplicarea sa, consiliile locale sunt împiedicate să își recupereze debitele provenite din impozite și taxe locale, fiind încălcat astfel principiul autonomiei locale.

Autoarea excepției apreciază că sunt încălcate și dispozițiile art. 134 din Constituție, deoarece prin neîncasarea impozitelor și taxelor locale este împiedicată crearea cadrului favorabil pentru valorificarea factorilor de producție, precum și protejarea intereselor cetățenilor în activitatea economico-financiară.

Tribunalul Bacău – Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât dispozițiile art. 16 alin. (5) lit. b) și c) din Legea nr. 137/2002 prevăd doar o suspendare temporară, iar nu definitivă a acțiunilor judiciare sau extrajudiciare privind instituirea măsurilor de executare silită pornite de creditorii bugetari împotriva societăților comerciale debitoare, astfel că, după expirarea termenului prevăzut de lege, aceștia au posibilitatea legală de a-și recupera creanțele.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că dispozițiile art. 16 alin. (5) lit. b) și c) din Legea nr. 137/2002 nu încalcă prevederile art. 134 alin. (1) și (2) din Constituție, dispozițiile criticate realizând definirea interesului public în activitatea economică de ansamblu, prin asigurarea libertății comerțului, apărarea intereselor naționale, precum și stimularea creativității științifice cu caracter național.

Art. 16 alin. (5) lit. b) și c) din Legea nr. 137/2002 reglementează o situație specială, care presupune luarea unor măsuri excepționale, însă numai cu caracter temporar și nu cu privire la toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare. Creditorii bugetari își pot exercita dreptul de a-și recupera debitele după expirarea termenului precizat de lege, situație ce nu contravine prevederilor din Legea fundamentală.

Se apreciază, în concluzie, că excepția de neconstituționalitate a art. 16 alin. (5) lit. b) și c) din Legea nr. 137/2002 este neîntemeiată.

Guvernul arată că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 119 și ale art. 120 alin. (1) și (2) din Constituție, în care este consacrat principiul autonomiei locale, întrucât acest principiu nu poate fi opus unor măsuri legislative de interes general, cum sunt măsurile de accelerare a procesului de privatizare a agenților economici cu capital de stat din întreaga economie națională.

Se consideră că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 134 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece măsurile consacrate în Legea nr. 137/2002 au în vedere asigurarea „protejării intereselor naționale în activitatea economică financiară și valutară” tocmai prin accelerarea procesului de privatizare a societăților comerciale cu capital de stat, atât prin înstrăinarea sau externalizarea activelor deținute de aceste societăți, cât și prin vânzarea acțiunilor, măsurile prevăzute în cuprinsul textului de lege criticat având un

caracter temporar și instituindu-se numai la societățile comerciale aflate în proces de privatizare.

Prin urmare, se apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) lit. b) și c) din Legea nr. 137/2002 este neîntemeiată.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (5) lit. b) și c) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (5): „*De la data instituirii procedurii de administrare specială în perioada de privatizare, la societatea comercială se aplică următoarele măsuri excepționale: [...]*

b) creditorii bugetari, la solicitarea administratorului special, vor ridica toate sarcinile care grevează asupra activelor societății comerciale care urmează a fi vândute, externalizate sau transferate, în scopul creșterii atractivității la privatizare, iar sumele încasate din vânzarea activelor se distribuie proporțional creditorilor bugetari care au instituit sarcinile, potrivit normelor metodologice emise în aplicarea prezentei legi;

c) creditorii bugetari vor suspenda, până la transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor, aplicarea oricărei măsuri de executare silită începută asupra societății comerciale și nu vor face nici un demers pentru instituirea unor noi astfel de măsuri.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale:

— Art. 119: „*Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiul autonomiei locale și pe cel al descentralizării serviciilor publice.“*

— Art. 120 alin. (1) și (2): „*(1) Autoritățile administrației publice, prin care se realizează autonomia locală în comune și în orașe, sunt consiliile locale alese și primarii aleși, în condițiile legii.*

(2) Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe.“

— Art. 134: „*(1) Economia României este economie de piață.*

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;

b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;

c) stimularea cercetării științifice naționale;

d) *exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național;*

e) *refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic;*

f) *crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții.*“

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile Legii nr. 137/2002 au fost modificate ulterior sesizării instanței constituționale prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 5 martie 2003, modificată și completată ulterior, soluția legislativă consacrată de textul de lege criticat rămânând neschimbată.

În fundamentarea criticii sale, autoarea excepției înțelege să absolutizeze dreptul său de a dispune măsurile pentru realizarea pe plan local a sarcinilor publice, consacrat de Constituție, refuzând legiutorului orice legitimitate în ceea ce privește instituirea unor reguli și limite rezonabile în exercitarea acestuia, în funcție de rațiunile și de finalitatea urmărită. Autoarea face abstracție de faptul că o asemenea viziune, transpusă în practică, s-ar traduce într-o negare cu consecințe prejudiciabile a drepturilor și intereselor altor persoane fizice sau juridice cărora statul este ținut în egală măsură să le acorde ocrotire.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși reglementarea legală criticată este derogatorie de la principiul constituțional al autonomiei locale, ținând seama de circumstanțele în care își găsește aplicarea, de finalitatea și de caracterul său temporar, aceasta nu poate fi calificată ca fiind neconstituțională. Sub acest aspect, prin Decizia nr. 123 din 25 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 4 iunie 2001, Curtea Constituțională a statuat că principiul autonomiei „*nu include și absolvirea autorităților administrației publice locale de la obligația respectării legilor cu caracter general și valabilitate pe întreg teritoriul țării*“.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) lit. b) și c) din Legea nr. 137/2002, excepție ridicată de Primăria Municipiului Onești în Dosarul nr. 12.727/2002 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Raportând aceste considerații principiale la speță, Curtea reține că norma legală criticată este aplicabilă unei societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar sau asociat, exclusiv „*de la data instituirii procedurii de administrare specială în perioada de privatizare*“, măsurile excepționale pe care le consacră urmărind „*creșterea atractivității la privatizare*“ a respectivei societăți. Faptul că „*sumele încasate din vânzarea activelor se distribuie proporțional creditorilor bugetari care au instituit sarcinile*“ demonstrează că aceștia nu sunt lipsiți de drepturile lor, ci, în considerarea rațiunii sociale majore pe care norma legală o menționează *in terminis*, a intervenit doar o prorogare a realizării acestor drepturi.

Aceeași finalitate o are și prevederea potrivit căreia creditorii bugetari urmează să suspende aplicarea oricărei măsuri de executare silită începută asupra societății comerciale și să se abțină de la orice demers pentru instituirea unor noi astfel de măsuri, dacă se are în vedere că interdicția astfel instituită operează o perioadă de timp limitată, și anume „*până la transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor*“.

În consecință, Curtea constată că reglementarea legală dedusă controlului de constituționalitate a fost astfel concepută încât să ofere un cadru juridic favorabil protejării intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, în concordanță cu exigența prevăzută de art. 134 alin. (2) din Constituție, și nu contravine nici unuia dintre textele constituționale de referință invocate de autoarea excepției.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 16 alin. (5) lit. b) și c) din Legea nr. 137/2002 prin Decizia nr. 228/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 31 iulie 2003, și, întrucât nu au apărut împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 389

din 16 octombrie 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17, 18 și 20
din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România,
aprobată și modificată prin Legea nr. 323/2001, cu modificările și completările ulterioare**

Nicolae Popa	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17, 18 și 20 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată și modificată prin Legea nr. 323/2001, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Mahmoud Ghassan în Dosarul nr. 15.683/2002 al Judecătoria Sectorului 6 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, ținând seama de jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

Prin Încheierea din 18 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 15.683/2002, **Judecătoria Sectorului 6 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17, 18 și 20 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată și modificată prin Legea nr. 323/2001, cu modificările și completările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Mahmoud Ghassan într-o cauză civilă al cărei obiect este plângerea formulată împotriva Hotărârii nr. 83.844/h/ST a Oficiului Național pentru Refugiați prin care s-a respins cererea de acordare a statutului de refugiat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 11 și 20 care se referă la raporturile dintre dreptul intern și tratatele și convențiile internaționale la care România este parte, precum și celor ale art. 51 care consacră principiului respectării Constituției și a legilor. De asemenea, apreciază că sunt încălcate dispozițiile art. 2, 3, ale art. 6 pct. 1 și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevederile Convenției

de la Geneva din 1951 privind Statutul refugiaților. Astfel, autorul excepției consideră că procedura accelerată reglementată de Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, cu modificările ulterioare, trebuie aplicată doar cererilor privind acordarea statutului de refugiat, nu și celor prin care se solicită protecția umanitară condiționată. În acest sens invocă modul în care este reglementată această procedură prin Rezoluția de la Londra din 1992. Autorul excepției arată că, potrivit art. 14 alin. (5) teza întâi din ordonanță, funcționarul Oficiului Național pentru Refugiați este ținut să se pronunțe printr-o hotărâre motivată atât asupra posibilității acordării statutului de refugiat, cât și asupra motivelor de acordare a protecției umanitare condiționate. Așa fiind, consideră că, în cazul în care cererea soluționată pe calea procedurii accelerate a vizat numai acordarea statutului de refugiat, solicitantul nu mai are posibilitatea de a formula un recurs separat cu privire la motivele de acordare a protecției umanitare condiționate, deoarece art. 20 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, prevede că hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă. Autorul excepției se consideră astfel lipsit de dreptul la un recurs efectiv, drept garantat de art. 6 pct. 1 și de art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, apreciază că sunt înfrânte și dispozițiile convenției care ocrotesc dreptul la viață și interzic tortura.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță atât cu prevederile constituționale, cât și cu reglementările internaționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, iar în conformitate cu art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că sunt neîntemeiate criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor legale ce fac obiectul excepției. Astfel, consideră că nu pot fi reținute susținerile autorului excepției referitoare la încălcarea dreptului la apărare, atât timp cât art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, cu modificările ulterioare, reglementează posibilitatea petentului de a fi asistat sau reprezentat de un

avocat, precum și dreptul de a i se asigura în mod gratuit un interpret, de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale și de a fi informat cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are. În aceeași ordine de idei sunt invocate și prevederile constituționale ale art. 125 alin. (3), potrivit cărora competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege, și ale art. 128, care lasă libertate legiuitorului de a institui condițiile de exercitare a căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești de către părțile interesate și Ministerul Public. Guvernul observă, de asemenea, că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate de către Curtea Constituțională, fiind amintite, între altele, și deciziile nr. 330/2002 și nr. 293/2001, prin care s-a statuat că art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu impune mai multe grade de jurisdicție la soluționarea cauzelor de natură civilă.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că, deoarece între prevederile legale criticate și cele ale Convenției din anul 1951, completată cu Protocolul adițional din 1967, acte adoptate sub egida O.N.U., nu există neconcordanțe, în cauză nu se justifică aplicarea cu prioritate a instrumentelor juridice internaționale. Așa fiind, consideră că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a art. 17, 18 și 20 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, în raport cu art. 11 alin. (2), respectiv art. 20 din Constituție. În susținerea acestui punct de vedere arată că referirea exclusivă a art. 20 din ordonanța la procedura de soluționare a cererilor de acordare a statutului de refugiat, respinse ca evident nefondate, fără trimitere la procedura specifică refuzului acordării protecției umanitare condiționate, se justifică prin caracterul subsidiar al acestei ultime forme de protecție. Astfel, în timp ce acordarea statutului de refugiat se face la cererea străinului, cu condiția îndeplinirii criteriilor prevăzute de lege, protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile pentru acordarea statutului de refugiat, dar care dovedește că se află în una dintre situațiile expres prevăzute de lege. De altfel, în acest sens, consideră că sunt și dispozițiile legale care reglementează procedura accelerată și care prevăd că hotărârea de acordare a protecției umanitare condiționate cuprinde și motivele neacordării statutului de refugiat. În ceea ce privește susținerea autorului excepției referitoare la imposibilitatea exercitării recursului împotriva hotărârii de respingere a cererii de recunoaștere a unei forme de protecție, apreciază că aceste critici trebuie raportate la prevederile constituționale ale art. 128, din care reiese că legiuitorul, în considerarea unor situații speciale, așa cum este situația refugiaților în afara țării de origine, este liber să stabilească reguli speciale de procedură privind exercitarea căilor de atac, sens în care este amintită Decizia Curții Constituționale nr. 334/2001. De asemenea, consideră că, în condițiile în care în Ordonanța Guvernului nr. 102/2002, aprobată cu modificări prin Legea

nr. 323/2001, cu modificările ulterioare, este prevăzută expres posibilitatea solicitantului de a fi asistat de un avocat sau de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale în domeniul drepturilor omului, de a beneficia de interpret, precum și de a contesta hotărârea pronunțată în faza administrativă, în fața unei instanțe judecătorești independente, textele legale criticate nu pot fi considerate ca aducând atingere principiului constituțional al liberului acces la justiție ori garanțiilor procesuale care condiționează, într-o societate democratică, procesul echitabil. În sfârșit, Avocatul Poporului menționează că nu poate fi reținută nici critica referitoare la încălcarea art. 51 din Constituție, respectiv art. 2 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, acestea nefiind incidente în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 17, 18 și 20 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 septembrie 2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 323/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 27 iunie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile legale criticate au următoarea redactare:

Art. 17: „(1) *Fac obiectul procedurii accelerate:*

a) *cererile evident nefondate;*

b) *cererile persoanelor care, prin activitatea ori prin apartenența lor la o anumită grupare, prezintă un pericol pentru siguranța națională ori pentru ordinea publică în România;*

c) *cererile persoanelor care provin dintr-o țară unde, în general, nu există risc serios de persecuție.*

(2) *De asemenea, pot face obiectul procedurii accelerate și cererile persoanelor care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4.*

(3) *Cererile de acordare a statutului de refugiat minorilor neînsoțiți nu pot fi soluționate în procedura accelerată.“;*

Art. 18: „(1) *Cererea pentru acordarea statutului de refugiat este considerată evident nefondată dacă se constată:*

a) *lipsa de fundament a invocării unei temeri de persecuție în țara de origine, în condițiile art. 2 alin. (1);*

b) *inducerea în eroare, în mod deliberat, a organelor cu competențe în materie de refugiați ori recurgerea în mod*

abuziv, cu rea-credință, la procedura de acordare a statutului de refugiat.

(2) Lipsa de fundament a invocării unei temeri de persecuție în țara de origine există în următoarele cazuri:

a) solicitantul nu invocă nici o temere de persecuție în sensul art. 2 alin. (1);

b) solicitantul nu oferă date sau informații în sensul că ar fi expus unei temeri de persecuție ori relatările sale nu conțin detalii circumstanțiale sau personale;

c) cererea este evident lipsită de credibilitate, în sensul că relatarea solicitantului este incoerentă, contradictorie sau flagrant neadevărată față de situația din țara sa de origine;

d) solicitantul avea posibilitatea refugiatului intern, recunoscută și de Întăit Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați.

(3) Inducerea în eroare, în mod deliberat, a organelor cu competențe în materie de refugiați ori recurgerea abuzivă la procedura de acordare a statutului de refugiat există în toate cazurile în care solicitantul, fără a oferi o explicație plauzibilă, se află în una dintre următoarele situații:

a) a depus cererea sub o identitate falsă sau a prezentat documente false ori falsificate, susținând că sunt autentice;

b) după depunerea cererii, în mod deliberat a prezentat elemente false în legătură cu aceasta;

c) cu rea-credință a distrus, a deteriorat, a aruncat sau a împrăștiat documentul pentru trecerea frontierei sau un document relevant pentru cererea sa, fie pentru a-și stabili o identitate falsă în scopul solicitării și acordării statutului de refugiat, fie pentru a îngreuna soluționarea cererii sale;

d) în mod deliberat a ascuns faptul că a mai depus anterior o cerere pentru acordarea statutului de refugiat în una sau mai multe țări, în special atunci când s-a folosit de o identitate falsă;

e) a depus o cerere pentru acordarea statutului de refugiat, cu scopul evident de a împiedica punerea iminentă în executare a unei măsuri dispuse de autoritățile competente, de scoatere din țară sau de expulzare, deși anterior dispunerii unei astfel de măsuri a avut posibilitatea să depună o asemenea cerere;

f) a încălcat în mod flagrant obligațiile prevăzute la art. 13;

g) a depus cererea pentru acordarea statutului de refugiat după ce anterior unei examinări, care conține garanțiile procedurale adecvate și în conformitate cu prevederile Convenției privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, i s-a respins o astfel de cerere într-o țară terță sigură.

(4) Motivele enumerate la alin. (1) nu pot să prevaleze temerii bine întemeiate de persecuție conform art. 2 alin. (1).“;

Art. 20: „(1) Funcționarul prevăzut la art. 12 alin. (2), după efectuarea interviului și analizarea motivelor invocate pentru acordarea statutului de refugiat, se pronunță în termen de 3 zile de la primirea cererii.

(2) În cazul în care a fost pronunțată o hotărâre de respingere a cererii ca evident nefondată sau în temeiul art. 4, termenul de depunere a plângerii este de 2 zile de la comunicare.

(3) Plângerea este de competența judecătorei în a cărei rază teritorială își are sediul Oficiul național pentru Refugiați sau în raza căreia își are reședința contestatarul.

(4) Instanța soluționează plângerea, cu prezența obligatorie a procurorului, în termen de 10 zile și pronunță o hotărâre motivată.

(5) Hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă.“

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul invocă încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

Art. 11: „(1) Statul român se obligă să îndeplinească întotdeauna și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

(2) Tratatelor ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.“;

Art. 20: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.“;

Art. 51: „Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.“

De asemenea, mai sunt invocate următoarele prevederi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale:

Art. 2: „1. Dreptul la viață al oricărei persoane este protejat prin lege. Moartea nu poate fi cauzată cuiva în mod intenționat, decât în executarea unei sentințe capitale pronunțate de un tribunal în cazul în care infracțiunea este sancționată cu această pedeapsă prin lege.

2. Moartea nu este considerată ca fiind cauzată prin încălcarea acestui articol în cazurile în care aceasta ar rezulta dintr-o recurgere absolut necesară la forță:

a) pentru a asigura apărarea oricărei persoane împotriva violenței ilegale;

b) pentru a efectua o arestare legală sau pentru a împiedica evadarea unei persoane legal deținute;

c) pentru a reprima, conform legii, tulburări violente sau o insurecție.“;

Art. 3: „Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante.“;

Art. 6. pct. 1: „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.“;

Art. 13: „Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că principala critică formulată de autorul acesteia privește încălcarea dreptului petenților la un recurs efectiv. Curtea consideră însă că această critică nu poate fi reținută. Astfel, textele legale dau petentului posibilitatea de a formula plângere în fața instanțelor judecătorești cu privire la hotărârea pronunțată de Oficiul Național pentru Refugiați și de a beneficia pe tot parcursul acestei proceduri de toate garanțiile necesare asigurării unui proces echitabil.

Mai mult, Curtea apreciază că nu poate fi reținută nici susținerea potrivit căreia caracterul definitiv și irevocabil al hotărârii instanței de judecată ar încălca reglementările internaționale mai sus amintite. Într-adevăr, interpretarea art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale duce la concluzia că acesta nu consacră nici expres, dar nici implicit dreptul la dublul grad de jurisdicție, drept ce este recunoscut doar în materie penală. De asemenea, nici art. 13 din convenție, care se referă la dreptul la un „recurs efectiv“ nu are semnificația asigurării dreptului la un dublu grad de jurisdicție, ci doar a posibilității de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de convenție. De altfel, acest aspect a fost consacrat în jurisprudența sa și de Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996. Cu acel prilej Curtea a reținut că, potrivit prevederilor constituționale ale

art. 125 alin. (3) și ale art. 128, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite prin lege, iar părțile interesate și Ministerul Public trebuie să se supună acestuia în exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

Cu referire la celelalte dispoziții din convenție pe care autorul excepției le invocă, respectiv prevederile art. 2 și 3, Curtea apreciază că acestea nu sunt incidente în cauză.

În ceea ce privește susținerile autorului excepției referitoare la încălcarea art. 11 și 20 din Constituție, Curtea observă că acestea sunt fundamentate pe existența unor neconcordanțe între concepția legislativă română asupra procedurii accelerate de soluționare a cererilor de acordare a protecției pentru străini și reglementările internaționale privind aceeași materie. Aceste chestiuni nu reprezintă însă aspecte ce pot fi supuse controlului de constituționalitate, ci țin de interpretarea legii, atribuție ce revine instanței judecătorești care este chemată să dea aplicare dispozițiilor constituționale ale art. 20 alin. (2).

De asemenea, Curtea apreciază că textele legale criticate nu conțin nici o dispoziție care să contravină prevederilor constituționale ale art. 51 referitoare la principiul respectării Constituției și a legilor.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra conformității dispozițiilor legale criticate în raport cu prevederile constituționale și reglementările internaționale invocate, reținând argumente asemănătoare. În acest sens este Decizia nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003.

Curtea apreciază că, în speță, nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței sale, astfel încât cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6), precum și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17, 18 și 20 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată și modificată prin Legea nr. 323/2001, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Mahmoud Ghassan în Dosarul nr. 15.683/2002 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 16 octombrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

★

RECTIFICĂRI

În Legea nr. 364/2003 pentru modificarea alin. (1) al art. 2 din Legea nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 26 septembrie 2003, se face următoarea rectificare:

— la art. 1, alin. (1) al art. 2, în loc de: „(1) Invalizii, precum și veteranii de război primesc, pe lângă indemnizațiile prevăzute la art. 1, și un spor de câte 30.000 lei lunar ...” se va citi: „(1) Invalizii, precum și veteranii de război primesc, pe lângă indemnizațiile prevăzute la art. 1, și un spor de câte 30.000*) lei lunar...”;

— la nota de subsol corespunzătoare asteriscului se va citi:

„*) La care se aplică indexările în conformitate cu art. 2¹ din Legea nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război, introdus prin Legea nr. 770/2001 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 215/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război și a Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 11 ianuarie 2002.“

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro